

henlede Opmærksomheden paa, at selv om disse Forretninger skulde blive ledige, er der ingen Fare for, at de ikke skulde kunne faa Bevilling. Der er ingen Tvivl om, at Kommunalbestyrelsen og Politiet og Indenrigsministeren vilde være enige om, at i det Tilfælde skulde der gives Bevilling, uanset om man er kommen ned til det i Loven fastsatte Tal eller ej.

I Afsnittet om Handel med og Fordeling af stærke Drikke er der ikke noget nyt. Adkomsten hertil er underkastet de samme Regler med Hensyn til det kommunale Selvstyre, som ere fastsatte angaaende Beværtninger. Men jeg maa sige, at indenfor Udvalget har der været nogen Tilbøjelighed til at ønske, at den Procent, der kræves for, at Adkomst ikke skal gives, skulde være noget højere end fastsat i Flertallets Ændringsforslag. Man har forudsat, at det navnlig for Handelens Vedkommende vilde være heldigt, om vi havde faaet en lidt højere Procent her. Men de, som have næret dette Ønske, have ikke fremsat noget Forslag derom, idet man gaar ud fra, hvad jeg ogsaa tror er den almindelige Betragtning i Landstinget, at denne Sag maa ende i et Fællesudvalg, saa at der ingen Grund er til at komme ind paa en nærmere Udformning af særlige Ændringsforslag. Fra anden Side har der i Udvalget været fremsat Forslag om, at man skulde helt bort fra at kræve en vis Procent til at stemme imod. Man har med andre Ord ønsket, at det almindelige Flertals Afstemning skulde være afgørende for Bevillingsmyndighederne. Man ser, at der her staar to Yderfløje, men ingen af dem har fremsat noget Ændringsforslag, ud fra den samme Betragtning, at Spørgsmaalet vil blive Genstand for Behandling paa et senere Tidspunkt, inden vi naa til den endelige Afgørelse.

Ærede Medlemmer vilde i Betænkningen finde som Bilag 1 en Oversigt over alle de Kommuneafstemninger, der hidtil ere foregaaede, og man vil der finde, at gaar man til at kræve, at f. Eks. 50 pCt. skulle stemme imod, for at Bevilling til Fortsættelse af en bestaaende Kro ikke skal kunne gives, vil det sige det samme, som at der ikke kan nægtes Bevilling til en eneste Kro i Danmark. Af de 34 Afstemninger, der ere foregaaede, er der kun en eneste, der har naaet et højere Procenttal end 50, og denne ene Afstemning gjaldt ikke en Kro, men et Værtshus. Vil man kræve, at 35 pCt. skulle have stemt imod, som det ogsaa er nævnt i det fore-

liggende Lovforslag, hvor det gælder Oprettelsen af fuldstændig nye Beværtninger, vil man ogsaa se, at det kun i 10 af de 34 Tilfælde har været muligt at forhindre, at Bevillingen blev given. Men naar man overhovedet vil gaa til at give Befolkningen en saadan Ret, maa det forudsættes, at det ogsaa er Meningen, at den skal kunne benytte den paa en saadan Maade, at den vil kunne have nogen Indflydelse paa, om Bevilling bliver given eller ikke. Er det ikke Tanken, saa er der ingen Mening i at sætte Bestemmelsen ind i Loven.

Endelig vilde de ærede Medlemmer i Slutningen af Ændringsforslagslisten finde Forslag til nogle nye Paragraffer. I og for sig ere de ikke nye for dette Ting, thi det har gentagne Gange stemt for disse Paragraffer. Det nye, der vil blive gennemført ved disse Paragraffer, er for det første, at man tilstræber en forhøjet Afgift af Adkomst til Beværtning og Handel med stærke Drikke. Det vil let forstaas, navnlig efter de Udtalelser, vi se fremsatte fra Beværterstanden, at efterhaanden som vi nedlægge enkelte eller flere Beværtninger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke, vilde de, som blive tilbage med en saadan Ret, blive begunstigede, deres Forretninger vilde florere, og det Privilegium, de have paa at udskænke eller forhandle stærke Drikke, vil stige til en umaadelig Værdi. Det er ikke rigtigt, at denne Stigning udelukkende skal gaa i private Mænds Lommer. Derfor foreslaar man en Lovbestemmelse, hvorefter disse Forretninger komme til at svare en Afgift i Forhold til Omsætningen af berusende eller stærke Drikke, som de kaldes i Lovforslaget. Dette har været Tanken, naar Kommissionen har fremsat dette Ændringsforslag, og Folketinget tidligere har vedtaget det. Man vil ved at paalægge en saadan forhøjet Afgift og lade den gaa til Bevillingsfonden komme i Besiddelse af Midler til at dække Udgifterne ved den Ekspropriation af daarlige eller uheldigt beliggende Beværtninger, som omtales i de følgende Paragraffer.

Til Slutning skal jeg nævne Spørgsmaalet om Erstatning til Grundejerne. Dette Spørgsmaal har ikke tidligere været paa Bane, men er egentlig først kommet frem i det foreliggende Lovforslag. Det vedkommende Forslag tilsigter, at der, naar en Beværtningsadkomst ophører, og der skal søges om en ny, skal gives Erstatning til Grundejeren, hvis Bevillingen